

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Pastorum Continens Doctrinas, & Industrias ad Pastorale
Munus piè, fructuosè, ac securè obeundum pertinentes,
Unà cum Casibus frequentius circa idem Officium
occurrere solitis, & ex communiote ...**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1678

Membrum IV. Observanda erga Inimicos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49267](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49267)

124 De Officio Pastoris erga Benefactores.
tus sit & humilis, ne amittat. 3. Ad futura beneficia pro-
renda: nam iugiter sibi subvenire facit, cui collatum benefi-
cium semper ob oculos consistit; & invitatur ad magna, quanta-
nter suscipit modica: spemque de futuris recipit, qui tantum
beneficia recognoscit, ait egregie Cassiodorus in Pl. Quoniam
miseric. & ep. 4. Ideo enim, teste pio Authore l. 2. c. 12. non
possunt in nobis dona gratia fluere, quia ingrati sumus. Autem
nec totum refundimus fontali origini, semper enim debetur gra-
tia dignè gratias referenti.

Qu. 3. Qua industria ad hanc gratitudinem ritè præ-
dam à Pastore sint adhibenda? R. hæ præcipuè. 1. An-
notata notatio Benefactorum & beneficiorum: quem in fine
librum designare oportet, qui in duas partes divisus, duas
classes majorum & minorum Benefactorum contineat, ut
scripto nomine cujusque, qui beneficium contulit: deferatur
qualitate & quantitate beneficii, & tempore, quo collatum
est. 2. Significatio frequens grati animi, quæ fiet, si vel in
die natali Benefactoris; vel, ubi aliàs occasio se offert, hoc
aliquis specialis per vinculum natalium oblatum, aut aliud
simile obsequium deferatur; nam qui beneficium accepit,
feudatarius se Benefactoris constitutum agnoscere debet,
cui, si compensare beneficium non potest, in recognitionem
certè illius suo tempore obsequium deferre debet. 3. *Com-
mendatio per preces*, tum proprias, usurpando in
quenter illud Ecclesiæ: *Retribuere dignare, Domine, civitati
nobis beneficientibus propter nomen tuum vitam æternam*,
tum alienas expectando, partim à Parochianis, partim à re-
maximè ab animabus, quas per opera sua purgatorii penam
eripere studuit; harum enim preces, uti certius peraguntur
& perfectius persolvuntur, ita meritò aptiores quoque celeb-
ri debent, ad varias Benefactoribus gratias à DEO efficaciter
impetrandas.

M E M B R U M IV.

Observanda erga Inimicos.

Qu. 1. Quid erga Inimicos observare Pastor debeat? R. Hæ
quæ sequentibus versiculis indicantur.

Injuriam condonatio

Per divinam dilectionem.

Orationis oblatio

Per ignorantiam praetensionem.

Amoris conciliatio

Per beneficiorum collationem.

Quorum primum est de præcepto juxta illud Christi Matth. 5, Si non dimiseritis hominibus, nec Pater vester dimittet vobis peccata vestra. Alterum de consilio juxta illud ejusdem Christi loc. cit. Diligite inimicos vestros, benefacite his, qui oderunt vos, & orate pro persequentibus vos, ut sitis Filii Patris vestri, qui in Cælis est. Tertium de congruo, si enim diligitis eos, qui diligunt vos, inquit idem Christus, quam mercedem habebitis, aut quid magni prestabitis? nonne & Publicani hoc faciunt?

Qu. 2. Quomodo iniuria condonatio facienda? R. cum istis conditionibus. 1. Cito, ita ut quemadmodum S. Paulus Eph. monet, Sol non occidat super iracundiam eius, sed potius sequatur consilium Christi Matth. 5. suadentis: Esto consentiens Adversario tuo cito, dum es in via cum eo: nam & vulnera recentia facilius curantur, quam inveterata; neque, qui laborat, curationem differt, donec fiat omnino fistula. 2. Ingre: ut ipsa etiam memoria injuriæ, quantum fieri potest, deponatur juxta consilium Ecclesiastici, cap. 10. Omnis injuria proximi ne memineris: & nihil agas in operibus injuriæ; hinc jam olim Majores volebant, ut beneficia in chartis, injuriæ in aquis scriberentur, ne vestigia deprehendi possent. 3. Liberaliter: juxta consilium D. Petri 1. Pet. c. 3. Non reddentes malum pro malo, nec maledictum pro maledicto, sed è contrario benedicentes: si ergo, inquit D. Paulus Rom. 12. esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi; hoc enim faciens carbones congeres super caput eius; noli vinci à malo, sed vince in bono malum.

Qu. 3. Quomodo Oratio pro Inimicis peragenda? R. cum sequentibus conditionibus. 1. Frequenter, sic enim sat clare Christus indicavit, dum orationem istam orationi, quam Apostolos docuit, & ab iis assidue recitari voluit, inseruit. Adde, quod nullo tempore defuturi sint inimici; omni ergo tempore pro illis orandum erit. 2. Ardenter: juxta Exemplum S. Stephani, qui postis genibus clamavit voce magna, dicens:

dicens Act. 7. *Domine, ne statuas illis hoc peccatum.* 3. *Manter*: excusando eos, & ignorantiam prætendendo præ Christi Exemplum: *Pater dimitte illis, non enim sciunt, quæ faciunt.* Luc. 23.

Qu. 4. *Quomodo amor Inimicorum conciliandus sit?* Responsum triplici potissimum medio. 1. *Studio perfectionis & conversionis cum DEO*; nam teste Salomone Prov. 16. *cum placent Domino via hominis, Inimicos quoque eius concorvat pacem.* 2. *Dulci colloquio*: nam eodem teste Prov. 15. *Verbum dulce multiplicat amicos, sermo durus suscitatur furor.* 3. *Crebro beneficio*; quia hi sunt carbones, qui, teste Apostolo, super caput Inimici congesti non possunt non in illorum tuum amorem accendere.

Qu. 5. *Quare Pastor hanc Inimicorum dilectionem præ studio exercere debeat?* Responsum ob causas, quæ ipsum speciale contingunt. 1. *Propter Sacrificii oblationem*; cum enim oblationem offerunt, imò quotidie SS. Missæ Sacrificium offerre debent merito sibi specialiter dictum à Christo Matth. 5. *credetis, si offeris munus tuum (quale utique in eminenti gradu hoc Sacrificium) ad altare, & ibi recordatus fueris, quia Inimicus tuus habeat aliquid adversum te, relinque ibi munus tuum, & vade prius reconciliari fratri tuo, & tunc veni offerre munus tuum.* 2. *Propter Vocationis perfectionem*: Cum enim Pastoris officium ex singulari beneficio acceperit, mercedem etiam non sanarum duntaxat, sed morbidarum quoque morborumque Oviium curam suscipere, easque humeris captas ad ovile & Pastorem reducere debet; atqui supportationem hanc vel maxime tunc præstabit, quando sequatur verbum filii S. Pauli Colof. 3. dicentis: *Induite vos ergo sicut DEI viscera misericordia, benignitatem, humilitatem, mansuetudinem, patientiam; supportantes invicem, & donantes vobis, sicut & Dominus donavit vobis.* Accedit, quòd munus ipsius exigit, ut sit Mediator inter DEUM & homines sibi adversantes, & que mutuo reconciliet, qui autem hoc efficere poterit, si tales inimicitias foveat, & Mediatore indigeat? an necesse erit illi: *Medico, cura, te ipsum?* 3. *Propter divitiarum multiplicationem*: cum enim speciali studio propter status elevationem, imitationem Patris æterni procurare, & sic

perfectus esse, juxta Christi mandatum debeat, merito & ipse etiam solem, id est, charitatem suam non super bonos duntaxat, sed etiam malos facere debet oriri.

M E M B R U M V.

Observanda erga Hospites.

Qu. 1. Quid erga Hospites precipue observare debeat Pastor?
R. sequentia.

Benevola exceptio
Propter hospitalitatem.

Liberalis tractatio
Propter charitatem.

Jucunda conversatio
Propter hilaritatem.

Qu. 2. Quid sit hospitalitas? R. esse actum charitatis, quo proximus amore DEI frugali mensa & hospitio gratis excipitur: Ex qua descriptione patet, tria ad Hospitalitatem requiri. 1. *Intentio*: ut scilicet propter DEUM, & non prae cise ex amore & reverentia naturali exerceatur. Unde S. Hieronymus in cap. 1. ad Tit. Hospitalitatem illam remunerandam a DEO esse dicit, quae membris Christi tecto indigentibus, & varias necessitates patientibus exhibetur. 2. *Moderatio*; neque enim Hospitalitatis, sed potius Prodigalitati nomen meretur exceptio, quae cum excessu in multitudine, vel pretiositate rerum ad victum & habitationem pertinentium exhibetur, id quod bene S. Chrysostomus in c. 24. Matth. ostendit: *Hospitalitas non circa deliciosos cibos & magnos ostenditur, sed circa assiduas susceptiones impotentium & peregrinorum, ut hospitalitas non ab hominibus laudetur, sed a DEO censeatur.* nam *deliciosa convivium magis luxuriam accusant, quam humanitatem commendant.* Quare, ut recte alius quidam ait, liberalitas mentis potius, quam mensa, & alacritas in officiis praestandis potius, quam prodigalitas commendat hospitalitatem. 3. *Liberalitas*, cujus quidem necessitatem Concilium Constantinopolitanum tertium cap. 9. ostendit his verbis: *Admonendi sunt omnes, ut hospitalitatem diligant: ut nulli hospitium praeberere decreverint; & si cui forte hospitium praeberint, nullam ab eo mercedem accipiant,*